

dazil s pomočjo svojih trabantov, kateri so nam vsem dobro znani, na županski stolec. Čnje pa kmeti, volilci in davkopalčevalci, kaj se godi na tem za vašim hrbotom. Govorilo se je: "Da bi le vsaj eno perijodo dobili večino v naši občini, potem jim jo zopet prepustimo!" Verjamemo, da bi v tej perijodi, katere še nimate, nam nakupičili ogromno novih davkov in stroškov, katere bi še mogli naši otroci za nami s krvavimi žulji plačevati, ter bi se s težkim srcem spominjali pradedov. Zvedeli smo tadi: Organista nam hočejo vriniti za vedno na hrbet, kot pijavko, baje ga potem nameravajo nastaviti stalno s 600 K (šest sto kron) letne plače in še mu na vrh temu določiti penzijo. Občinsko ubogo hišo, katera se bode v kratkem na dražbo prodajala, denar pa vložil za uboge — misljijo na občinske stroške kupiti, ter za svojo porabo imeti. Stala bode čez 3000 kron. Torej tudi te stroške bi nam radi vrinili. Še druge stroške, o katerih budem drugokrat govoril, bi nam radi napravili, ako dobijo večino v občini. Treba je torej resno pomisliti vsakomur, komur odda svoj glas na dan volitve. Sedaj še je čas — potem bude prepozno, kajti po toči zvonti je zastonj. — Tudi je eden izmed znanih agitatorjev rekel: „Jaz pridev gotovo v odbor, in potem bode tako, kakor budem jaz rekel — kar so naši pradejde zamudili, moramo mi praviti.“ — Tako torej, že sedaj prežite na plen, kakor v srednjem veku hlapci roparskih vitezov, ki so napadali mimoidoče potnike ter jih oropali vsega imeta, pa ne vemo, če ne delate računa brez gospodara.

Komaj in komaj smo poplačali stare dolbove in stroške, da so se sedaj občinske doklade znižale od 90% na 35%, pa bire di ta občinski odbor ovrgli ter nam potem nakupičili take ogromne stroške. — Torej kakor vidite, tukaj se ne gre za nikako politično stvar in za nikakorše narodne stranke najmanj pa za vero — ampak samo — davkopalčevalci, za vašep! Trosijo se laži in meče se vam pesek v oči, a ne dajte se preslepiti, bodite opreznii in se varujte tistih, ki hodijo okoli v ovčji obleki, znotraj pa so divji volkovi.

Radovedni smo pa tudi na g. Claricija kot oskrbnika velecenjenega preblagega gospoda kneza Windischgrätza, ako se bode tudi sedaj udeležil te volitve, napram tem raznim stroškom v smislu njegove izjave, katero je dal svoječasno v „Grazer Tagblattu“; „Udeležil sem se volitve v Žičah samo, „aus Wirtschaftsgründen“ (gospodarskih vzrokov). Pa za temi „Wirtschaftsgründen“ sind andere Gründe — kaj ne gosp. Clarici in Brglez?

Znamenite razstave leži zdaj v plamenih. Prva naša slika (stran 2) kaže glavna poslopja razstave pred požarom. Zgoraj vidimo (od leve strani proti desni) najvišje krasno palajo mesta Brüssel, potem restavracijo „Chien vert“, v kateri je požar nastal, nadalje velezanimi francosko-afričanski paviljon. Spodaj pa je na levem glavno poslopje razstave, na desnem pa italijanski paviljon. Vsa ta poslopja in z njimi še stotero drugih je ogenj seveda popolnoma uničil. Druga slika (stran 3) pa nam kaže grozne posledice požara samega. Zgoraj vidimo ogenj, kakor ga je bilo opazovati v noči od 14. na 15. avgusta. Spodaj pa je naslikan pogled na razvaline od ognja uničenih poslopij. Požar v tej razstavi je pač eden največjih, kar jih pozna zgodovina. Prav čudeti se je, da ni pri tem velikanskem požaru nikdo svoje življenje izgubil.

Ali si se že na

**„Štajerčevi“
kmetski koledar
za leto 1911**

naročil?

Kmetje, volilci! Komandirati se ne pustimo od nikogar. Zato hočemo sami v lastni hiši gospodariti. Volimo torej soglasno naše kandidate, ne pa one naših kmetskih nasprotnikov. Kmet za kmeta!

Novice.

Pobrež-St. Vid pri Ptaju. Napredna

zmaga je popolna. Naši kmetje so vrgli Tomba-

hovo bando na celi črti. Zmagali smo v

vseh treh razredih. V II. razredu smo do-

bili 24 glasov, prvaški nasprotniki pa le 8.

V I. razredu pa so bili naši možje ednoglasno

z vsemi oddanimi 10. glasovi izvoljeni.

Zivelci volilci!

Iz Spodnje-Stajerskega.

„Narodni dnevnik“ pač ne vede, kaj bi v teh vročih dneh kislih kumaric načeckaril. Zato objavlja zdaj neprenehoma članke pod naslovom „Hribar in Ornig“. V teh člankih se poteguje z naravnost gnušnem klečplastvom pred Hribarem za tega potrditev. Ti smešni in podli članki seveda niso imeli nobenega vpliva na vladino odločitev, kajti oslovski glas ne gre v nebesa in Hribar vkljub temu ni bil potren. V svojih nizkih člankih pa pogreva „Narodni dnevnik“ tudi vse impertinence, vse laži in vso obrekovanje, ki so je spravile razne iz našega uredništva vunvrzene osebe v svet. Vse laži, ki so se tekom let proti g. Jos. Ornigu objavile, prinaša zdaj „Narodni dnevnik“. Falot pravzaprav ne zasuži odgovora. Ali vendar mu budem v kratkem tako brezobzirno posvetili, da si bode zapomnil, kdaj je čast kradel. Mi vemo prav dobro, katera denuncijantska duša čepi za temi članki. Sicer pa da danes le zahtevamo, da se naj avtor omenjenih člankov oglaša, ako ima le toliko poštenja v sebi, kolikor imajo Spindlerjeve pesni poezije v sebi. To gotovo ni veliko. Torej vun z imenom, da se te more za ušesa pred sodnijo potegniti. Sicer pa vemo, da bode falot skrivno naprej strejal. In ako se Spindlerja toži, potem napravi takoj „častno izjavo“. O stvari še govorimo!

Figa v žepu. Naš prijatelj Tebničmar nam piše: Avstrijski naš cesar je znan kot izredno pogumen mož. To je dokazal že kot mla-

deniški vojvoda, ko je na krvavem bojišču smrti v obraz gledal. Mi ta pogum razumemo. Čudno se nam pa vendar zdi, da se naš cesar ni vstrasil — celjskega „Narodnega dnevnika“. Par tednov sem se je menda pri urednikih tega lista „pamet skrila v krtove luknje“. „Narodni dnevnik“ divja in besni, da gledajo zdravniki že po prisilni sraci. Temu drugače tako vodenemu listu, katerega čitanje je pri gotovih boleznih veliko bolj priporočati nego grenko sol ali „mutterbleterje“, ne gre v glavo, da naš cesar ni hotel ljubljanskega Ivana Hribar potrditi za župana. „Narodni dnevnik“ je pisal članek za člankom in uredniku je tekel krvavi znoj razčela. „Hribar se mora potrditi“ je kričal in mislil, da se ga bode cesar na Dunaju zbil in da bo takoj tekel po gosje pero ter podpisal Hribarjevo potrjenje. Ali čudom čuda, cesar se Lojzeta Spindler ne boji. Morda celo njegovega lista ne čita. In cesar ni potrdil Hribarja. Spindler in drugi uredniki „Narodnega dnevnika“ pa stiskajo zdaj figo v žepu. Čujemo, da hočeta Spindler in Lesničar celo na Srbsko odpotovati. Tam ju bodejo gotovo bolj vpoštevali. Kralj Peter se bode takih možicev gotovo bal in ju bode vbogal. Pri nas pa nimata sreče . . .

V Pragerhofu pričela je prvaška gonja v zadnjem času z neverjetno predprnostjo nastopati. Gotovi ljudje se menda samo zato po železnici vozijo, da v težki službi izmučene uradnike in železničarje psujejo ter nadlegujejo. Prve škandale je povzročil znani pretepač in maštar Jeza iz Ptuja. Zdaj pa ga nekateri „boljši“ Slovenci že v surovosti prekašajo. Dokaz temu sledi, ki se je izvršil predpreteklo sredo na postaji v Pragerhofu. Prišla je tja družina Reich. Oče je nadučitelj v Št. Janžu dr. p. Z njim sta bila navzoča tudi dva sina, od katerih je prvi profesor na gimnaziji v Mostarju, drugi pa uradnik banke „Slavije“ in rezervni častnik. Obadva sta seveda do kosti zagrižena pravka. Stopila sta k blagajni in zahtevala v slovenskem jeziku vozne listke. Uradnik jima je ustregel, v kolikor ju je razumel. Neko besedo pa ni razumel in je vsled tega trafikantinjo gospo Novak prosil, naj mu po nemško pove. Gospa je pa odgovorila, da znata gospoda itak dobro nemško. Vsled tega ji je eden Reichovih fantov v nemškem jeziku klofuto ponudil. Pač lepo za rezervne oficirje in c. k. profesorje, da hočejo ženske pretepati! Vkljub temu, da se jima je kartodalo, šel je bančni uradnik Reich v pisarno in zahteval pritožno knjigo od uradnika g. Balder, to pa zopet nalaže v slovenskem jeziku, katerega uradnik ne razume. Reich je pričel potem skakati in divjati kakor pijana baraba. Ko so ga opozorili, da naj se dostojno vede, udaril je uradnika v vso močjo v obraz. Zdaj so ga seveda železničarji prijeli in poklicani orožnika. Take lopovščine delajo prvaški hujšački nalašči, samo da bi uradnikom službo otežkočili. Opozarjam železniško oblast, naj strogo pazi, da se takim falotskim napadom enkrat za vselej konec napravi. Oče Reich naj se sramuje za svoje sinove. Opozarjam pa tudi zlasti oblast v Mostaru na hujškočega profesorja Reicha. Enkrat mora biti temu nesramnemu izzivanju srbskih prijateljev in panslavističnih hujšačev konec!

Fazarinci v celjski okolici so zelo hudi na našega urednika K. Linharta, kjer se je ta upal brez njih dovoljenja na volilnem shodu v Celju govoriti. V „Narodnem dnevniku“ je bilo celo čitat, da bodejo ti prvaški „Fazarinci“ in „Sameci“ našega urednika tožili, kjer jim je ta baje očital, da so obogateli na občinske stroške. Hm, hm, kolikor nam je znano, je Linhart v resnici trdil, da Fazarinc, Samec in še nekaj ednakih „narodnjakov“ pri občini prav lepe „kšeft“ delajo, da se jim vse dovoli, da so vedno na „komisjonah“, da smoje imeti gostilne vedno „čez uro“ odprte in vživajo veliko milost pisarja Perca. Vse to je menda g. Linhart dejal in vse to je — resnica! Zato naš urednik pač hladonkrivo pričakuje tožbo Fazarincev. Dosedaj pa še nič ne vede o tej tožbi. Mislimo, da se je „Narodni dnevnik“ prav debelo zlagal, kakor je to že njegova navada in da se Fazarinci sploh ne upajo tožiti, kjer se bojijo, da bi se jim pred sodnijo naravnost gorostasne stvari dokazale. Sreči jim je padlo v hlače, predno so prišli k sodniji . . .

Die Brandstätte der Brüsseler Weltausstellung.

„Sklenili“ so prvaški mogotci v občinskem zastopu celjske okolice prav veliko. V svojem v neumnosti naravnost klasičnem „volilnem oklicu“, ki so ga objavili v „Narodnem listu“, ne vejo prav ničesar povedati, kar bi bili gospodarsko koristnega za občino storili. Edino to pravijo, da so „sklenili“, da se bode vse mogoče storilo. Prav veliko so torej napravili na papirju. Ali davkopalčevalci od tega prav ničesar nimajo. S tako farbarijo, ki je preračunjena za največje neumneže, so se upali prvaški dohtari vbogu ljudstvo za nos voditi. In menda jih niti sram ni!

Dr. Ivan Benkovič, ki je „izborni“ advokat, vsaj kar se tiče računov, ki pa tudi v celjski okolici baje tržaške fige prodaja, nam je svoj čas vedno obljudoval, da nas bode tožil. Očitali in dokazali smo mu namreč v „Stajercu“ opevnano, da je svojim ovčicam več računal, kakor to postava dovoli, da jih je torej prav hudo strigel. Ta dr. Benkovič, ki je svoj čas izjavil, da postane vse lahko, samo klerikalec ne, ki jih je za svojo lažnost od slovenskega dohtaria s pasjim bičem dobil, ta Benkovič torej je tudi v okoliški zastop kandidiral. Vbogi kmetje okolice, zdaj imate „ta prave“ zastopnike . . .

Ednaka pravica za vse „G. T.“ piše: Kar znano se v Ptiju kakor tudi drugod vsacega trgovca ojstro kaznuje, ki bi imel svojo trgovino čez določeno uro odprt. Na deželi se pa menda teh predpisov ne držijo. V Lichteneggu pri Ptiju ima neki (slovenski) trgovec svojo prodajalno še ob nedeljah popoldne ob 6. uri odprt. Ravno tako je, kakor da bi ta gospod, ki je poleg tega eden največjih prvaških hujškačev, smel vse storiti. Opozljamo orožnike nanj!

Zopet tolovajski napad prvakov. Pred zadnjem nedeljo imel je klerikalni liberalci dr. Verstovšek v Velenju shod, na katerem je ta pobožni gospod na znani način šuntal in hujškal. Posledice te hujškarije so se takoj vidile. Ko so se namreč nekateri Nemci na kolodvoru od svojih znancev poslovili, pričela je prvaška druhal iz vlaka kamenje metati. Dve ženski sta bili precej hudo ranjeni. Prvaški tolovaji so si vzeli kamenje seboj v vlak. To je vzgoja ljudi Verstovšekove vrste! Sramota za tolovaje!

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejni brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejni, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejni, sejni z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 27. avgusta v Brežičah (svinjski sejem); v Št. Iiju ob Turjaku**, okr. Slovenj Gradec. Dne 28. avgusta na Svičini, okr. Maribor. Dne 29. avgusta v Žalcu**, okr. Celje; pri Sv. Filipu-Verače** okr. Kozje; na Muti**, okr. Marnberg; v Poljčanah**, okr. Slovenska Bistrica; pri Sv. Trojici*, okr. Sv. Lenart

v Slov. gor. Dne 30. avgusta v Ormožu (svinjski sejem). Dne 31. avgusta v Konjicah; na Ptiju (sejem s ščetinarji); v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kozje. Dne 1. septembra pri Sv. Ožbaltu*, okr. Ivica; na Zigrtovem**, okr. Sevnica; v Št. Ilju, okr. Šoštanj; na Bregu pri Ptiju (svinjski sejem); v Gradcu (sejem z rogato živino in konji). Dne 2. septembra v Trnovcu**, okr. Ptuj; na Spodnji Polskavi (svinjski sejem), okr. Slovenska Bistrica; v Gradcu (sejem z mlado klavno živino). Dne 3. septembra v Račah*, okr. Maribor; v Št. Ilju**, okr. Maribor; na Planini**, okr. Sevnica; v Brežicah (svinjski sejem). Dne 5. septembra v Zibiki**, okr. Šmarje pri Jelšah; v Zrečah**, okr. Konjice; na Tinskem**, okr. Šmarje pri Jelšah; v Kamnici*, okr. Maribor; v Ormožu*; v mestu Celje*, v Vuhredu, okr. Slovenj Gradec. Dne 6. septembra pri Sv. Pavlu pri Preboldu*, okr. Celje; pri Sv. Vidu pri Ptiju**, okr. Pluji; v Ormožu (svinjski sejem); v Radgoni.

Šolstvo v Ptiju. Prav malo je mest, ki imajo razmeroma tako lepo razvito šolstvo kakor Ptuj. Glavna zasluga zato gre vremenu župantu Ornigu. Zadnja leta sem pa so bile ptujske šole grozovito napolnjene, tako da so se moral posamezni razredi že v zasebne hiše preseliti. Mestni zastop je vsled tega sklenil, da bode proučil vprašanja zgradbe nemške šole za ptujsko okolico. Kèr so pa nemške šole v mestu prenapolnjene, se baje ne bode več zunanjih otrok sprejemalo. Mesto ne more iz lastnih sredstev novo šolo zgraditi, okoliške občine pa večidel noèejo nièesar prispevati, čeprav je hodilo doslej več kot 200 otrok iz okolice v mestne šole. Bržkone bodo morali zdaj vsi ti otroci v slovenske šole hoditi, katerih se starši kakor deca bojijo. Take razmere naj pomislijo prvaški hujškači, kadar v svoji slepi besnosti proti nemški šoli divjajo.

Iz Roðaške Slatine se poroča, da zdravljenje in razpošiljanje slatine vsled velikanskega požara ne bode moteno. Vse se izvrši kakor doslej in ni požar prometu samemu prav niè škodoval.

Poslanec Marckhl imel je 20. t. m. v Šoštjanu shod volilcev. Obsodil je tudi s prav resnimi besedami obstrukcijo slovenskih poslancev. Volilci so mu polno zaupanje izrazili. Tudi so se mu za njegovo uspešno delovanje z navdušenjem zahvalili.

Nova šola. Za občini Skalis in Cirkovce v Šostanjškem okraju se je sklenilo urednièti novo deško in deklisko ljudsko šolo z nemškim poduènim jezikom. S prvim razredom se bode že letos prièelo.

Iz vlaka skočil je med Račjem in Pragerškem neki Anton Omerza iz Ribnice. Smrtno nevarno ranjenega so odpeljali v bolnišnico.

Iz železniškega mostu padel je v bližini

Brezna železniški asistent Haustincek. Padel je 8 m globoko in bležal celo noè v svoji kri. Smrtno nevarno ranjenega so odpeljali v bolnišnico. Težko da bi okreval.

Grozni samorom. V zaporu v Radgoni so našli krmarja Slaceka iz Ščavnice mrtvega. Mož se je zaletaval tako dolgo z glavo v zid, da se je sam ubil. Baje je znored. Zaprt je bil zaradi tatvine kokoši.

Dezerterji. V Mariboru je pobegnilo 8 huzarjev. Klatili so se po ptujskem polju okrog Končno so prišli k orožnikom v Cirkovce in se pustili prostovoljno zapreti.

Konj splašil se je posestnici Alojziji Šuta v Mariboru. Revica je padla iz voza in bila pri oèesu težko poškodovana.

Uboj ali nesreèa? V Mariboru so našli hlapca Miha Ogrinc iz Šmarja pri Jelšah težko ranjenega. Brez da bi prišel zopet do zavesti, je nesreèež v bolnici umrl. Doslej se še ne vede, ali se je zgordila nesreèa ali pa uboj.

Otrok zgorel. 3 letni otrok zakonskih Skrnja v Zavru je bil sam doma in se je z užgalicami igral. Zaègal je sobo. G. Ulm je ogenj sicer zadušil, ali otrok je dobil že take opeklne, da je na njih umrl.

Utonila je pri kopanju v Zidanem mostu gospica Nina Krämer.

Požar. Koèarju Tekmecu v spodnjem Velovleku in koèarici Horvat v Tristovcih so pogorela vsa gospodarska poslopja ter hiše.

Dva polovnjaka vina sta padla krmarju Bantan na okrajni cesti v Hrastniku iz voza in v potok. Lahko bi se velika nesreèa zgodila. Slovenska občina Dol bi paè lahko skrbela, da se napravi tam prepotrebno ograjo. Za druge nemnost je vedno dovolj denarja.

Grozoviti konec. Posestnik Lovrenc Habjanit na Kicerju, pri Ptiju je bil pijanec. S svojo ženo je grozno slabo ravnal, tako da mu je ta pred par dnevi pobegnila. Zdaj je hotel svojo komaj 17 letno hčerko posiliti. Razvil se je boj na živiljenje in smrt med njima in dekleto se je vendar posreèilo, da pobegne. Habjanit pa je zaègal svoje gospodarsko poslopje, šel v klet in se vstretil. Bil je takoj mrtev, kmetje pa si hišo komaj rešili.

Iz Koroškega.

Velikanski klerikalni polom. — Milijoni kmetskega denarja zapravljeni.

Vsa koroška javnost je grozovito razburjena. Nemški in slovenski klerikalci so namreè zadrženi napravili tako velikansko gospodarsko luh parajo, kakor jo doslej dežela ni doživel. Najhujše pa je, da se je bržkone milijone krvavega kmetskega denarja na brezvestni način zapravilo. Tudi mi se moramo torej malo obširneje s tem polom popoèati. Kajti gotovo je, da bode stotero koroških kmetov, ki imajo svoje prihranjene denarje v klerikalnih posojilnicah, iste izgubilo . . . Stvar je sledenja: Klerikalci so v Feldkirchnu napravili velika podjetja in združili velika posestva pod imenom raznih svetnikov. Lastnika firme sta bila monsignore Kayser in laški Nikolai pl. Palense. Misli so, da bodejo s temi velikimi podjetji koroške kmete gospodarsko odvisne napravili in na ta način tudi napredno deželo v klerikalni jarem vpregli. Ali posreèilo se jim ni. Nasprotno: prišli so èe z uèesa v dolgo v. Fruška banka v Gorici jim je posodila 1.300.000 kron po 7% obrestih. Ta svota je bila seveda na posestva vknjižena. Noben pošteni denarni zavod bi tej firmi poèenega groša veè ne posodil, kèr je s to svoto tako težko zadolžena. K tej dolžni svoti pridejo namreè še zemljiskoknjižni dolgori na cerkve in zasebnike, nadalje 350.000 kron dolga na brata voditelja Kayserja in razni tekoèi dolgori na menice v znesku veè 10.000 kron. Krive tega poloma so napaène špekulacije v Kavkazu, zlasti pa dvom nad vrednostjo rudnika v Sonnbergu. Vsa reklama farških hujškaèev ni niè pomagala. Tudi ni pomagalo, da so ti „krstjani“ nastavili nekega juda. Domaèi in inozemski denarni zavodi so se potegnili nazaj. Tako se je vsak dan konkurs in polom te farške firme prièakovalo. Ali v zadnjem hipu so si črnuhi izmisili velikansko lumpario. S to svojo lumparijo bodejo bržkone unièili tisoèero kmetskih posestnikov.

Dva velika požara na Tirolskem.

V krasnem Tirolu pripetila sta se zadnje dni dva velika požara. V zgorajnem delu naše slike vidimo veliki hotèl, ki je stal ob Karer-jezeru in katerega so plameni popolnoma unièila. Hotèl je zbirališče turistov, ki potujejo v krasnih dolomitih. Sele laji so hotèl povezali z novimi zgradbami. V hotèlu je bilo ob požaru skupno z uslužbenim osobjem okroglo 1000 oseb. Krasni hotèl je popolnoma pogorel. — Spodaj vidimo tirolsko vas Gossensaß, v kateri je tudi pred kratkim ogenj divjal in jo skoraj popolnoma unièil. Skupno je pogorelo 18 hiš in mnogo gospodarskih poslopij. Škoda je seveda v obeh sluèajih ogromna.

Cenjene somišljenike opozljamo, da so izše na novo

„Štajerèeve“ užigalice.

Glavno zaloga ima trgovina bratov Slawitsch v Ptiju.

V vsaki napredni hiši naj se rabi te užigalice!

ki se zdaj v Fedkirchnu (trgu) in v Celovcu kuha. Prihodnjič prinesemo več!

Volilni shod obdržal je napredni poslanec dr. Waldner p. kr. v občini Thörl-Maglern. V svojem govoru je bičal tudi prav ojstro zločinsko politiko prvakov, ki so samo zato državni zbor razbili, ker bi rad Šušteršič minister postal. Volilci so govorniku burno odobravali in so mu ednoglasno zaupanje izjavili. Od nasprotnikov se ni nobeden k besedi oglasil. Pač pa so pozneje v „Š-Miru“ lagali in šmirali.

Volitev. V občini Brückl bil je g. Karl Scherian za župana izvoljen. Za občinske sestovalec pa so bili izvoljeni gg. G. Schaffleitner, O. Rothard, P. Karbauer in V. Grabuschnig. Vsi so vrli napredni možje!

Mrliča so potegnili iz Vrbskega jezera. Baje je vtopljenec sin neke vžitkarice iz Krumpendorfa.

Zaprli so v Tamsvegu nekoga Baumgartnerja in njegovo ljubico. Slepila sta s pošnimi knjižicami.

Gozdni požar je nastal na posestvu krčmarja Wirlza v Leifingu. Kmalu bi oprijela plamena tudi vas. Orožniki in kmetje so v težkem delu ogenj zadušili.

Ukradel je neznani tat v kuhinji nekega meščana v Wolfsbergu 2590 kron.

Obstrelil je neznanec hlapca Oitzinger pri Fürnitzu. Vzrok ni znan.

Grdi zločin. Pri Lind-Sternbergu so neznanici lopovi pripeli drot čez cesto. Neki avtomobil bi kmalu vanj zadel. Pripetila bi se lahko velika nesreča. Take zlikovce treba bi bilo ojstro kaznovati.

Ukradel je neki tat v Lindenhofu nabiralnik društva „Südmark“ in več drugih stvari.

Avtomobil se je zaletel pri železnici ob Vrbskem jezeru v šrango. Štiri osebe so bile vunvržene; eno je vrglo na železniško progo in je težko ranilo. Obenem je pridržal vlak; komaj da se je nesrečnež še iz proge rešil.

Zabodel je v pisanosti neki postopač pri Celovcu Alojza Vilčnika in ga tako ranil, da je ta takoj umrl. Vilčnik zapušča ženo in 3 otroke; žena je poleg tega zopet noseča.

Po svetu.

Nesreča na morju. Na morju sta vsled hude megle trčila nemški parnik „Elsa“ in francoski „Mortos“. Zadnji se je takoj potopil. Blizu 100 oseb je našlo v valovih svojo smrt.

Vojaki morilci. V Innsbrucku so vojaki (Kaisersjager) nekega avokata dr. Feuersteina umorili in oropali. Zločince so že zaprali.

Četeta umorili. V Warmbachu so našli nekega čuvaja ubitega. Zapri so njegove tri otroke, ki so ga bili umorili.

Velika tativna. Union-banka poslala je neapoljski banki v Benetkah denarno pismo z 251.000 liremi. Ko so pismo odpri, bilo je prazno. Med potjo je nekdo denar ukradel.

Vojščki tatovi. V kasarni v Budimpešti oropali so neznan vojaki blagajno in odnesli 25.000 kron.

O japonski povodni se poroča, da je utonilo 800 oseb, 500 pa jih še manjka. 3.700 hiš je popolnoma razrušenih. Več kot 200.000 oseb je v najhujši bedi.

Grozna mati. V Londonu je neka hišnica svojega otroka na ta način umorila, da ga je potopila v vrelo vodo.

Mesto pogorelo. Vsled nekoga gozdnega požara je ameriško mesto Wallace (Itaho) popolnoma pogorelo. 94 oseb je našlo v plamenih svojo smrt.

Žalostni govori čez osuševanje travnikov.

(Piše Vičanski Skerlec pri Veliki Nedelji.)

Spominjam se še dobro, ko se je prikaliila peronspora v našem kraju, kako hudo se je govorilo čez tiste osebe, ki so takoj pričele škropiti z modro galicijo svoje vinograda. Ravnino tako na nesramen način so obrekovali tiste posestnike, ki so začeli rabiti umetna gnojila in sejeti poljska semena s stroji. Pozneje so preklicali tiste vinogradnike, kateri so začeli saditi in pripovedevati ameriško trto. Tako bedasto, da se ne da popisati, so govorili starokopitne čez te novotarije in naposlед so se sami poprijeti teh naredb. Ako poveš takemu nevernemu Tomažu, da bi naj svoje muževne travnike osušil in prenobil, ter bi prišel s tem do boljše bodočnosti, te zahrtao ogovarja, sramoti in preklinja; in ako je bil tak kmet kedaj kaki občinski župan, ali je občinski odbornik, ali je kaki cilinski organ in ako ga čislajo njegovi sorodniki, se mu posreči, da odvrne se druge kmetovanje od osuševanja in prenobljenja travnikov. Ne more drugače biti, ker tak kmet nič ne bere, ne misli, ne računi, zopet ne misli na prihodnost in doma nič novega ne vidi. Da bi se udeležil kakega gospodarskega predavanja, pravi navadno: Kaj bo mene vraga gospod učil delati; in da bi šel v živinorejske te-

čaje, za kaj takega nima časa. Ako je pa kje sklican kaki politični shod, bo pa kar bos tri ure daleč letel in ako bi trebalo 14 dni zaporedoma.

Ker je živinoreja prva in najvažnejša panoga v kmetijstvu, vse drugo pa le postranski dobiček, je vredno, da si o tem malo pogovorimo. Že stari slovenski pregovor pravi: »Kdor dober travnik ima, on velja«. Edino le skozi dober travnik nam je priti do lepe živine, ako imamo isto, je denar tu. S pomočjo dobrega travnika pridešmo sadje in vino. Da nam prirasta dovolj zrnja, v to pripomore dober travnik. Smem torej reči; vse česar potrebujemo v gospodarskem oziru, nam je le edino mogoče pridobiti s pomočjo dobrega travnika.

Da nam je priti do dobrih travnikov, moramo najprej naše muževne travnike osušiti in prenoviti. In ravno pri tej napravi se drznejo taki starokopitni kmetovi da naprave ogovarjati in celo druge osebe od tega odsvetovati. Njih žene so v tem oziru pametnejše; te jih prigovarjajo, naj travnike zboljšajo, ker dobro vedo, kako hudo je, ako ni živini kaj dobrega pokladati in ako se malo molze.

Sveda, močvirnat z belovetčnim šarom, na peden desetelo mahu obraščen travnik je takim nevednežem ljubši. Mimogrede omenim: ko izvajači iz takih travnikov omenjeno nesnago kot krmu, trpinčjo ubogo živino, katera rije do kolena globoko v mužavino, ter kričjo nad živino, kakor ob času požara. Delavci preklinajo takega gospodarja, ta pa kliče vse svetnike na pomoč. Moreš reči, da to ni res?

Dragi tovarši kmetovalci! Zdaj ko nam ponuja poljedelsko ministerstvo iz 54 milijonskega fonda tako lepo podpore za izboljšanje in prenobljenje travnikov in ko nam daje država 40% podpore ali subvencije za osušenje naših malovrednih muževnih travnikov, ne držimo rok križem, ne zdihujmo in ne poslušajmo nevednih starokopitnežev. — Poprimimo se raji z vso odločnostjo prenobljenja naših malovrednih travnikov; in ako uredimo k temu vse potrebno, smem reči, da budem imeli dobre uspehe, stroški se nam obilno povrnejo, blagoslov in dobiček kakor tudi boljša bodočnost ne bo izostalo.

V Vičancih, na praznik Marijinega vnebovzetja 1910.

Loterijske številke.

Gradec, dne 20. avgusta : 10, 42, 82, 45, 43.
Trst, dne 13. avgusta : 74, 15, 3, 81, 73.

Pomoč v zadregi. Kdor poseduje Maggieve kocke za govejo juho, ta ima vedno razmerno množino izvrstne goveje juhe, ki se ne pokvari. To je veliko pomirjenje za gospodino, kajti noben večji obisk, nobeno zakajanje juhe poleti ne more več gospodinje v zadregu spraviti.

„Že dolgo let uporabljam naravno Franc Jožefovo grenčico tako na kliniki kakor tudi v zasebni praksi, kjer učinkuje natančno in zanesljivo, ne da bi povzročala neugodne počutke.“ Profesor G. Baccelli,

ravnatelj „Clinica Medica“ na 23 kralj. univerzi v Rimu.

MAGGI-JEVE kocke

5 h

so najboljše!

Pri nakupu pazite natanko na ime MAGGI ter varstveno znamko križeva zvezda. Ne pustite si ničesar drugega vsljievati.

Sodar (Fassbinder)

z dobrimi spričevali se sprejme. Vpraša se v špercijski trgovini **F. C. Schwab, Ptuj**, Hauptplatz.

Hiša

ki obstoji iz 3 sob, kuhinje, špajze, iz lepe kleti, velikega vrta, vodnjaka in 2 oralov njive pri hiši, na deželnih cesti, 1 ura pešpotja od Maribora, mesar, trgovci itd. v kraju, zlasti primerno za penzioniste, proda se takoj za ceno 5000 kron. Vpraša se pri g. Franz Schmirmaul, posestnik in krčmar, Lendorf p. Mariboru.